

Bilaga.

Fastställande av stabilitetsavgifter i Finland

De resolutionsfonder som inrättas i EU:s medlemsländer växer till med stabilitetsavgifter som tas ut av kreditinstitut och värdepappersföretag. Fondernas målnivå är 1 % av de skyddade insättningarna. Finländska kreditinstitut och värdepappersföretag inom regelverkets ram betalar in till den nationella resolutionsfonden under 2015. Därvid fastställs fondens målnivå och därigenom stabilitetsavgifterna enligt de finländska skyddade insättningarnas storlek. De avgifter som tas ut från kreditinstitut under 2016 överförs till EU:s gemensamma fond, som ökas under åren 2016–2023 enligt den målnivå som fastställs i bankunionen. Värdepappersföretagen betalar även i fortsättningen in till den nationella resolutionsfonden. I denna bilaga går vi i korthet igenom grunderna för fastställande av stabilitetsavgifterna och uppskattar avgifternas storlek i Finland.

Stabilitetsavgifterna fastställs på basis av bankens storlek och risknivå¹

Varje aktörs andel av avgiften till fonden bestäms i första hand efter storlek. Avgiftens storlek justeras med ledning av hur stor risk varje aktör uppskattas innebära för finansieringssystemet. Avgifterna fastställs per institut så att sammanslutningar behandlas som ett institut.

Aktörens storlek bestäms genom att dess skulder (med undantag för eget kapital och garanterade insättningar) ställs i relation till hela sektorns skulder (med undantag för eget kapital och garanterade insättningar). Avgiftsunderlaget minskas dock med varje finansgrupps interna poster med vissa randvillkor. Dessutom har aktörerna rätt att uppge nettovärdet för derivat enligt kapitaltäckningsreglerna, dock så att derivatens värde i avgiftsunderlaget uppgår till minst 75 % av deras bokförda värde.

Stabilitetsavgifterna justeras på basis av de risker som finns i verksamheten på ett sådant sätt att den lägsta risknivån i princip kan sänka avgiften till 80 procent och den högsta risknivån höja avgiften till 150 procent av den avgift som bestämts efter storlek.² Riskmätarna avspeglar bl.a. varje instituts kapitaltäckningsgrad, finansieringsstruktur, vikt för finansieringssystemet, omfattningen av handeln, externa risker i balansräkningen, omfattningen av eventuellt offentligt stöd under de senaste åren samt eventuella hinder för att avveckla och omorganisera institutet.

---

¹ Kommissionens delegerade förordning publicerades 17.1.2015: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2015.011.01.0044.01.ENG

² Enligt kommissionens preliminära beräkningar är avgiftsintervallet i bankunionen i praktiken cirka 60–115 % av de avgifter som bestämts på basis av storleken, detta på grund av att riskerna i de stora banker som dominerar finanssektorn i allmänhet bedöms som något högre än medelnivån. Omskalningen av stabilitetsavgifterna på grund av detta förändrar dock inte bankernas relativa avgifter.

I bankunionen går man över till en gemensam målnivå inom övergångstiden³

Från och med 2016 beräknas stabilitetsavgifterna för kreditinstitutens del av EU:s resolutionsnämnd (Single Resolution Board, SRB). Samtidigt övergår fastställandet av stabilitetsavgifterna stegvis mot en avgift beräknad enligt bankunionens gemensamma målnivå enligt tabell 1. Finland hör till den grupp av länder som har mindre skyddade insättningar i förhållande till banksektorns storlek än bankunionens genomsnitt. Av denna orsak stiger de finländska kreditinstitutens avgifter stegvis.

Observera att avgifter som betalats in 2015 räknas bort från de avgifter som tas ut under åren 2016–2023 från varje kreditinstitut. I praktiken innebär detta att avgifterna för 2015 inte förändrar kreditinstitutens totala avgiftsbörda.

Tabell 1. I bankunionen ändras fastställandet av avgifter stegvis

	vikt för avgift beräknad enligt den nationella målnivån, %	vikt för avgift beräknad enligt bankunionens gemensamma målnivå, %
2016	60	40
2017	40	60
2018	33,33	66,67
2019	26,67	73,33
2020	20	80
2021	13,33	86,67
2022	6,67	93,33
2023	0	100

Betalningsförbindelser, små aktörer och undantagsfall

Lagstiftningen tillåter användningen av betalningsförbindelser som en del av stabilitetsavgifter. Användningen av betalningsförbindelser är dock en avväggningsfråga och myndigheterna kommer att senare informera närmare om användningen av betalningsförbindelser.

Avgifterna för små institut, vars skuldbelopp (med undantag för eget kapital och garanterade insättningar) är under 300 miljoner euro och totala balansomslutning under 1 miljard euro⁴, tas ut med reduktioner enligt tabell 2 och deras risker beaktas inte vid fastställande av avgiften. Enligt dagens kunskap hör till exempel alla värdepappersföretag inom resolutionslagstiftningens ram i Finland till de små instituten och betalar därför reducerad avgift enligt tabellen.

De hypoteksbanker som enligt BRRD får ett undantag från MREL-kravet betalar stabilitetsavgifter med 50 % reduktion.

³ Rådets genomförandeförordning publicerades 22.1.2015: http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv:OJ.L_.2015.015.01.0001.01.ENG

⁴ År 2016–2023 utvidgas definitionen av små institut så att stabilitetsavgiften tas ut reducerad till en del från institut vars totala balansomslutning är under 3 miljarder euro. Den nationella myndigheten beslutar om denna utvidgade definition ska användas också 2015.

Tabell 2. Stabilitetsavgift för små banker och värdepappersföretag per år

Skulder - eget kapital - garanterade insättningar	Avgiftens storlek, euro
≤ 50 milj.	1000
≤ 100 milj.	2000
≤ 150 milj.	7000
≤ 200 milj.	15000
≤ 250 milj.	26000
≤ 300 milj.	50000

Uppskattning av stabilitetsavgifternas storlek

Noggranna beräkningar av instituts- eller landsspecifika stabilitetsavgifter kan inte göras i förväg eftersom de fastställs på basis av de bokslut som blir tillgängliga årligen. Uppskattningsvis betalar finländska kreditinstitut och värdepappersföretag sammanlagt cirka 1 miljard euro (1,9 % av EU:s gemensamma fond) som stabilitetsavgift under 2015–2023 under förutsättning att fonden inte används under denna tid.

Nedan ges ett exempel på hur en enskild aktör kan uppskatta storleksordningen för sin stabilitetsavgift. Observera att uppskattningarna av avgiftsunderlagets storlek är bristfälliga eftersom statistiska uppgifter om till exempel derivat och bankgruppernas interna poster som ska elimineras ur avgiftsunderlaget är bristfälliga. **På grund av detta kan de bankspecifika avgifterna ändras från dagens uppskattningar.** Dessutom är en stor del av den information som krävs för att beräkna riskmätaren inte offentlig, varför det inte är möjligt att i förväg uppskatta en enskild aktörs risknivå i förhållande till alla andra instituts risker. Av denna orsak ingår en stor felmarginal i uppskattningarna av en enskild aktörs avgifter.

2015

2015 tas avgifter motsvarande 10 % av den nationella målnivån eller med dagens uppgifter cirka 80 miljoner euro upp i Finland. Varje aktör kan grovt uppskatta den summa som den egna avgiftens storlek baseras på enligt följande

$[(\text{skuldbelopp} - \text{garanterade insättningar} - \text{ eget kapital})/400\,000\,000\,000] * 80\,000\,000,$

där 400 miljarder euro är en uppskattning av hela Finlands banksektors skulder minskat med eget kapital och garanterade insättningar. Denna uppskattning beaktar inte bankgruppernas interna poster och derivat som eventuellt ska räknas bort från avgiftsunderlaget. Den slutliga avgiften fastställs baserat på varje banks risknivå och kan i princip vara 0,8–1,5 gånger den avgift som baseras på storlek.

2016-2023

Det har uppskattats att målnivån för bankunionens fond beräknad med dagens uppgifter skulle vara 55 miljarder euro. Dessutom är uppskattningen av avgiftsunderlaget över hela bankunionen (skulder – eget kapital – garanterade insättningar) där även grova uppskattningar av derivatens hantering beaktats men där det inte har föråtts uppskatta hur mycket bankgruppsinterna poster som avgår, 22 200 miljarder euro. Därigenom kan varje bank uppskatta sin egen sammanlagda stabilitetsavgift för 2016–2023 på följande sätt när övergången mot avgift enligt gemensam målnivå har beaktats⁵:

[(skulder – garanterade insättningar – eget kapital)/22 200 000 000 000] *55 000 000 000*0,75+ [(skulder – garanterade insättningar – eget kapital)/400 000 000 000]*800 000 000*0,25 – avgiften för 2015.

Även denna uppskattning kommer att variera 0,8–1,5 gånger allt efter varje banks risker och banken kan precisera sin egen uppskattning efter hur mycket den uppskattar att avgiftsunderlaget kommer att minska på grund av derivat och bankgruppsinterna poster i förhållande till andra aktörer.

---

⁵ Enligt tabell 1 är vikten för avgiften beräknad enligt nationell målnivå under 2016–2023 i genomsnitt 25 % och vikten för avgift beräknad baserat på bankunionens gemensamma målnivå 75 %. Användningen av medelvärde vid uppskattning av den sammanlagda avgiften bygger på antagandet att fonden ökas i jämn takt och att bankernas avgiftsandelar av fonden håller sig oförändrade under 2016–2023.